

Sygn. akt **III AUa 973/14**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 marca 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Wiesława Stachowiak /spr./

Sędziowie: SSA Jolanta Cierpiał

del. SSO Izabela Halik

Protokolant: insp.ds.biurowości Beata Tonak

po rozpoznaniu w dniu 24 marca 2015 r. w Poznaniu

sprawy **(...) Sp. z o.o. z siedzibą w P.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.**

przy udziale zainteresowanych : R. S., Z. S., P. S., T. W.

o podstawę wymiaru składek

na skutek apelacji **(...) Sp. z o.o. z siedzibą w P.**

od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 18 marca 2014 r. sygn. akt VIII U 668/13

1. oddała apelację;
2. zasądza od odwołującej spółki na rzecz pozwanego kwotę 480 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

del. SSO Izabela Halik	SSA Wiesława Stachowiak	SSA Jolanta Cierpiał
------------------------	-------------------------	----------------------

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 7 grudnia 2012 roku, znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P., działając na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 18 ust. 1, art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 roku, nr 205, poz. 1585 ze zmianami) i art. 81 ust. 1, ust. 5 i ust. 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2008 roku, Nr 164, poz. 1027) stwierdził, iż: przychód osiągnięty przez **T. W.** z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek: (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. stanowi podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, chorobowe i wypadkowe, która wynosi:

Okres (mm/rrr)	ubezpieczenie emerytalne i rentowe	ubezpieczenie chorobowe i wypadkowe	ubezpieczenie zdrowotne
12-2009	5200,00 zł	5200,00 zł	4487,08 zł
12-2010	7066,75 zł	7066,75 zł	6097,90 zł
12-2011	6144,46 zł	6144,46 zł	5302,05 zł

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że płatnik składek naliczył za T. W. składki na ubezpieczenie społeczne i ubezpieczenie zdrowotne od podstawy wymiaru:

Okres (mm/rrr)	ubezpieczenie emerytalne i rentowe	ubezpieczenie chorobowe i wypadkowe	ubezpieczenie zdrowotne
12-2009	4830,00 zł	4830,00 zł	4167,80 zł
12-2010	6216,75 zł	6216,75 zł	5364,44 zł
12-2011	5194,46 zł	5196,46 zł	4482,30 zł

Decyzją z dnia 7 grudnia 2012 roku, znak (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P., działając na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 18 ust. 1, art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 roku, nr 205, poz. 1585 ze zmianami) i art. 81 ust. 1, ust. 5 i ust. 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2008 roku, Nr 164, poz. 1027) stwierdził, iż: przychód osiągnięty przez **P. S.** z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek: (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. stanowi podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, chorobowe i wypadkowe, która wynosi:

Okres (mm/rrr)	ubezpieczenie emerytalne i rentowe	ubezpieczenie chorobowe i wypadkowe	ubezpieczenie zdrowotne
12-2009	3400,00 zł	3400,00 zł	2933,86 zł
12-2010	5800,00 zł	5800,00 zł	5004,82 zł
12-2011	6100,00 zł	6100,00 zł	5263,69 zł

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że płatnik składek naliczył za P. S. składki na ubezpieczenie społeczne i ubezpieczenie zdrowotne od podstawy wymiaru:

Okres (mm/rrr)	ubezpieczenie emerytalne i rentowe	ubezpieczenie chorobowe i wypadkowe	ubezpieczenie zdrowotne
12-2009	2800,00 zł	2800,00 zł	2416,12 zł
12-2010	4900,00 zł	4900,00 zł	4228,21 zł
12-2011	5100,00 zł	5100,00 zł	4400,79 zł

Decyzją z dnia 7 grudnia 2012 roku, znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P., działając na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 18 ust. 1, art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 roku, nr 205, poz. 1585 ze zmianami) i art. 81 ust. 1, ust. 5 i ust. 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2008 roku, Nr 164, poz. 1027) stwierdził, iż: przychód osiągnięty przez **R. S.** z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek: (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. stanowi podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, chorobowe i wypadkowe, która wynosi:

Okres (mm/rrr)	ubezpieczenie emerytalne i rentowe	ubezpieczenie chorobowe i wypadkowe	ubezpieczenie zdrowotne
12-2009	8560,00 zł	8560,00 zł	7386,42 zł
12-2010	8050,00 zł	8050,00 zł	6946,34 zł
12-2011	6950,00 zł	6950,00 zł	5997,15 zł

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że płatnik składek naliczył za R. S. składki na ubezpieczenie społeczne i ubezpieczenie zdrowotne od podstawy wymiaru:

Okres (mm/rrr)	ubezpieczenie emerytalne i rentowe	ubezpieczenie chorobowe i wypadkowe	ubezpieczenie zdrowotne
12-2009	8010,00 zł	8010,00 zł	6911,82 zł

12-2010	7200,00 zł	7200,00 zł	6212,88 zł
12-2011	6000,00 zł	6000,00 zł	5177,40 zł

Decyzją z dnia 7 grudnia 2012 roku, znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P., działając na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 18 ust. 1, art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 roku, nr 205, poz. 1585 ze zmianami) i art. 81 ust. 1, ust. 5 i ust. 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2008 roku, Nr 164, poz. 1027) stwierdził, iż: przychód osiągnięty przez **Z. S.** z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek: (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. stanowi podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, chorobowe i wypadkowe, która wynosi:

Okres (mm/rrr)	ubezpieczenie emerytalne i rentowe	ubezpieczenie chorobowe i wypadkowe	ubezpieczenie zdrowotne
12-2009	4967,50 zł	4967,50 zł	4286,46 zł
12-2010	8440,50 zł	8440,50 zł	7283,31 zł
12-2011	5605,00 zł	5605,00 zł	4836,55 zł

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że płatnik składek naliczył za **Z. S.** składki na ubezpieczenie społeczne i ubezpieczenie zdrowotne od podstawy wymiaru:

Okres (mm/rrr)	ubezpieczenie emerytalne i rentowe	ubezpieczenie chorobowe i wypadkowe	ubezpieczenie zdrowotne
12-2009	4417,50 zł	4417,50 zł	3811,86 zł
12-2010	7590,50 zł	7590,50 zł	6549084 zł
12-2011	4655,00 zł	4655,00 zł	4016,79 zł

Odwołania od powyższych decyzji wywiódł płatnik składek, (...) sp. z o.o. z siedzibą w P., wnosząc o jej zmianę w całości i stwierdzenie, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, chorobowe, wypadkowe i zdrowotne ubezpieczonych oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych nie obejmuje wypłaconych pracownikom świadczeń pieniężnych z Funduszu Świadczeń Socjalnych z okazji Świąt

Bożego Narodzenia oraz o zasądzenie na rzecz Spółki kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na odwołania pozwany organ rentowy wniósł o jego oddalenie oraz o zasądzenie od odwołującego zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych. Odwołanie płatnika składek (...) Sp. z o.o. w P. od decyzji ZUS zostało oddalone wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 18 marca 2014r..(punkt 1-4), w punkcie 5 Sąd zasądził od odwołującego na rzecz organu rentowego kwotę 240 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Powyższe rozstrzygnięcie zostało wydane w oparciu o następujące ustalenia faktyczne i prawne:

T. W., P. S. i R. S. oraz Z. S. byli m. in: w latach 2009 - 2011 roku pracownikami (...) sp. z o.o. z siedzibą w P., będąc uprawnionymi do korzystania ze świadczeń z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych.

Zgodnie z Regulaminem Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych, obowiązującym w spółce, w zależności od możliwości finansowych Funduszu środki Funduszu przeznacza się na: 1) udzielanie pomocy finansowej: na pokrycie kosztów leczenia lub rehabilitacji, na zapomogi dla osób w szczególnie trudnej sytuacji życiowej, na cele mieszkaniowe w formie zwrotnej lub niezwrotnej; 2) nieodpłatne lub częściowo odpłatne organizowanie różnych form wypoczynku, działalności kulturalnej oraz rekreacyjnej; 3) inną pomoc rzeczową i finansową dla pracowników, a w szczególności zakup okolicznościowych bonów towarowych.

Przyznanie świadczenia, usługi lub pomocy z Funduszu następowało w latach 2009 – 2011 roku z inicjatywy Zarządu Spółki lub na pisemny wniosek osoby uprawnionej do korzystania z Funduszu, a Zarząd mógł przed wydaniem dyspozycji z Funduszu Socjalnego wystąpić do organizacji związkowej o wydanie opinii (§6 Regulaminu). Przyznawanie ulgowych usług i świadczeń oraz wysokość dopłaty z Funduszu uzależniano od sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej osoby uprawnionej do korzystania z Funduszu (§2 ust. 1 Regulaminu). Jako dysponenta środków Funduszu wskazano Zarząd Spółki (§2 ust. 3 Regulaminu).

W latach 2009 – 2011 ze środków Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych odwołującej Spółce dokonywano na rzecz pracowników wypłat kwot jako dofinansowania do organizacji Świąt Bożego Narodzenia. Wypłaty były dokonywane w grudniu każdego roku. O dokonanie wypłat tytułem dofinansowania do organizacji Świąt Bożego Narodzenia występowały każdorazowo związki zawodowe działające w odwołującej Spółce. Wysokość świadczenia – dofinansowania do organizacji Świąt Bożego Narodzenia uzależniona została wyłącznie od wysokości wynagrodzenia osiąganego przez pracowników z tytułu zatrudnienia w Spółce. Żadne inne kryteria nie były brane pod uwagę

Związki zawodowe występowały o dokonanie na rzecz pracowników o wypłatę dofinansowania do organizacji Świąt Bożego Narodzenia w latach 2009 – 2011 roku, przy czym w roku 2009 ustalono, iż pracownicy osiągający wynagrodzenie do 3000 złotych mieli otrzymać 600 złotych, osiągający wynagrodzenie w przedziale od 3000 złotych do 5000 złotych 550 złotych, a powyżej 5000 złotych 500 złotych. W 2010 roku pracownicy osiągający średnie wynagrodzenie brutto do 3500 zł uzyskują dofinansowanie w wysokości 900 zł, pracownicy osiągający średnie wynagrodzenie brutto w wysokości powyżej 3500 zł do 5500 zł uzyskują dofinansowanie w wysokości 850 zł, a pracownicy osiągający średnie wynagrodzenie brutto w wysokości powyżej 5500 zł uzyskują dofinansowanie w wysokości 800 zł. W roku 2011 wysokość progów zarobkowych pozostały bez zmian. Ustalono odpowiednio nowe kwoty dofinansowania, w wysokości odpowiednio : 1000 zł, 950 zł, 900 zł.

Zasady przyznawania świadczeń z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych zmieniono od dnia 26 listopada 2012 roku i wprowadzono obowiązek składania przez pracowników oświadczeń o wysokości średniomiesięcznych przychodów brutto na jednego członka rodziny i od tego uzależniono wartość świadczenia uzyskanego ze środków Funduszu. Zmiana nastąpiła po kontroli przeprowadzonej przez pozwanego.

W grudniu 2009 roku, w grudniu 2010 roku i w grudniu 2011 roku odwołująca Spółka dokonała wypłaty na rzecz swoich pracowników, w tym zainteresowanych, kwot tytułem dofinansowania do organizacji Świąt Bożego Narodzenia, przy czym wysokość wypłaty ustalono wyłącznie w oparciu o uzgodnione ze związkami zawodowymi progi

dochodowe odnoszące się wyłącznie do wynagrodzenia poszczególnych pracowników osiąganego przez nich z tytułu zatrudnienia w odwołującej Spółce.

T. W. otrzymał za lata 2009 – 2011 odpowiednio 370 złotych; 850 złotych; 950 złotych, P. S. odpowiednio 600 złotych, 900 złotych i 1000 złotych, a R. S. 550 złotych, 850 złotych i 950 złotych. Natomiast Z. S. otrzymał dofinansowanie w wysokości odpowiednio : 550 złotych, 850 złotych i 950 złotych. Od powyższych wartości nie naliczono ani też nie odprowadzono składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne.

Przychód zainteresowanego T. W. stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne, bez uwzględnienia kwot wypłaconych przez odwołującą Spółkę jako dofinansowanie do organizacji Świąt Bożego Narodzenia, w spornych okresach wynosił odpowiednio:

Okres (mm/rrrr)	ubezpieczenie emerytalne i rentowe	ubezpieczenie chorobowe i wypadkowe	ubezpieczenie zdrowotne
12-2009	4830,00 zł	4830,00 zł	4167,80 zł
12-2010	6216,75 zł	6216,75 zł	5364,44 zł
12-2011	5194,46 zł	5196,46 zł	4482,30 zł

Przychód zainteresowanego P. S. stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne, bez uwzględnienia kwot wypłaconych przez odwołującą Spółkę jako dofinansowanie do organizacji Świąt Bożego Narodzenia, w spornych okresach wynosił odpowiednio:

Okres (mm/rrrr)	ubezpieczenie emerytalne i rentowe	ubezpieczenie chorobowe i wypadkowe	ubezpieczenie zdrowotne
12-2009	2800,00 zł	2800,00 zł	2416,12 zł
12-2010	4900,00 zł	4900,00 zł	4228,21 zł
12-2011	5100,00 zł	5100,00 zł	4400,79 zł

Przychód zainteresowanego R. S. stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne, bez uwzględnienia kwot wypłaconych przez odwołującą Spółkę jako dofinansowanie do organizacji Świąt Bożego Narodzenia, w spornych okresach wynosił odpowiednio:

Okres	ubezpieczenie emerytalne i rentowe	ubezpieczenie chorobowe i wypadkowe	ubezpieczenie zdrowotne
-------	---------------------------------------	--	-------------------------

(mm/rrr)			
12-2009	8010,00 zł	8010,00 zł	6911,82 zł
12-2010	7200,00 zł	7200,00 zł	6212,88 zł
12-2011	6000,00 zł	6000,00 zł	5177,40 zł

Przychód zainteresowanego Z. S. stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne, bez uwzględnienia kwot wypłaconych przez odwołującą Spółkę jako dofinansowanie do organizacji Świąt Bożego Narodzenia, w spornych okresach wynosił odpowiednio:

Okres (mm/rrr)	ubezpieczenie emerytalne i rentowe	ubezpieczenie chorobowe i wypadkowe	ubezpieczenie zdrowotne
12-2009	4417,50 zł	4417,50 zł	3811,86 zł
12-2010	7590,50 zł	7590,50 zł	6549084 zł
12-2011	4655,00 zł	4655,00 zł	4016,79 zł

W oparciu o wyżej ustalony stan faktyczny Sąd Okręgowy wskazał, że odwołania są bezzasadne.

Dokonując analizy prawnej zebranego materiału Sąd Okręgowy przytoczył art. 18 ust. 1, art. 20, art. 4 pkt 9 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, art. 12 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, art. 2 i 8 ust.1 i 2 ustawy z dnia 4 marca 1994r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych a także § 1 i 2 ust.1 pkt 19 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 1998r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe (Dz. U. Nr 161 poz.1106 ze zm.).

Sąd Okręgowy stwierdził, że stosowanie jedynie kryterium dochodowego nie wyczerpuje całościowo pojęcia kryterium socjalnego, o którym mowa w art. 8 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych. Skoro zatem postępowanie dowodowe wykazało, że wypłata dofinansowania do organizacji świąt Bożego Narodzenia następowała w spornym okresie bez uwzględnienia kryterium socjalnego, o którym mowa w art. 8 ust. 1 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych oraz w § 2 pkt 1 obowiązującego w spółce Regulaminu Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych, to tym samym uznać należało, że kwoty wypłacone zainteresowanemu z tego tytułu nie podlegają wyłączeniu z podstawy wymiaru składek.

Uwzględniając powyższe rozważania, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy oddalił odwołania jako bezzasadne.

Apelację od powyższego wyroku, w całości złożył odwołujący płatnik (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P., zarzucając:

1. naruszenie przepisów postępowania - art. 328 § 2 k.p.c. - polegające na braku wskazania w uzasadnieniu wyroku z jakich przyczyn Sąd uznał za niezasadny argument odwołującego w zakresie, iż § 2 ust. 1 pkt. 19) Ministra Pracy i Polityki Socjalnej w sprawie szczegółowych zasad ustalania wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe nie daje podstaw do uwarunkowania zwolnienia z oskładkowania od oceny organu ZUS w zakresie spełniania kryterium socjalnego - co wpływa na treść wyroku, albowiem czyni jego treść nieweryfikowalnym przez Sąd II instancji;

2. naruszenie przepisów postępowania - art. 233 § 1 k.p.c. - polegające na braku wszechstronnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego poprzez pominięcie zeznań świadków: M. K., J. S., A. K., R. P. i K. P. co do faktu, iż przyjęte kryteria wypłat dofinansowania do Świąt Bożego Narodzenia z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych odbywały się za zgodą i na wniosek pracowników odwołującego oraz brak skonfrontowania tych zeznań z resztą zebranego w sprawie materiału dowodowego, co w konsekwencji doprowadziło do błędnego ustalenia przez Sąd I instancji stanu faktycznego polegającego na przyjęciu, iż:

- wypłacone dofinansowanie nastąpiło bez uwzględnienia sytuacji socjalnej pracowników i bez uwzględnienia celu socjalnego,

- a także poprzez przyjęcie, iż odwołujący wypłacając świadczenia za lata 2009 - 2011 dysponował trafniejszą niż zastosowana metodą podziału świadczeń świątecznych, pozwalającą na dokonanie wypłat w oparciu o możliwe do uzyskania bardziej trafne kryteria i informacje różnicujące majątkowo uprawnionych, które w sposób pełniejszy realizowałyby ustawową zasadę wsparcia socjalnego pracowników;

3. naruszenie prawa materialnego - § 2 ust. 1 pkt. 19) Rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe poprzez jego błędną wykładnię, polegającą na przyjęciu, iż organowi kontrolnemu przysługuje kompetencja do oceny, czy środki wypłacone z ZFŚS winny podlegać oskładkowaniu - zależnie od oceny organu, czy przyjęte przez odwołującego pracodawcę kryterium rozdziału tych środków organ kontrolujący uznaje za prawidłowe;

4. naruszenie prawa materialnego - art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o Zakładowym Funduszu Świadczeń Socjalnych - polegające na jego błędnej wykładni, sprowadzającej się do stwierdzenia, iż zastosowane w konkretnej sytuacji przez odwołującego kryteria podziału środków z ZFŚS nie stanowiły wydatku na cel socjalny w rozumieniu w/w przepisu oraz że zastosowano metodę podziału wypłat nieodpowiednią do ustalenia życiowej, rodzinnej i materialnej sytuacji pracowników uprawnionych do otrzymania świadczeń świątecznych, a także poprzez przyjęcie, iż odwołujący wypłacając świadczenia za lata 2009 - 2011 dysponował trafniejszą niż zastosowana metodą podziału świadczeń świątecznych, pozwalającą na dokonanie wypłat w oparciu o możliwe do uzyskania bardziej trafne kryteria i informacje różnicujące majątkowo uprawnionych, które w sposób pełniejszy realizowałyby ustawową zasadę wsparcia socjalnego pracowników.

W oparciu o powyższe, apelujący wniósł o zmianę wyroku i uwzględnienie odwołania, ewentualnie uchylenie wyroku (ewentualnie wraz z poprzedzającą go decyzją) i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji oraz zasądzenie od organu rentowego na rzecz odwołującego zwrotu kosztów postępowania za obie instancje wraz kosztami zastępstwa procesowego.

W odpowiedzi na apelację pozwany wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie od odwołującego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja odwołującego jest bezzasadna.

Sąd drugiej instancji podziela ustalenia faktyczne i prawne Sądu Okręgowego stanowiące podstawę wydania zaskarżonego orzeczenia, uznając je tym samym za własne.

Istota sporu w analizowanej sprawie sprowadzała się do rozstrzygnięcia czy prawidłowo organ rentowy uznał, że przychód uzyskany przez zainteresowaną K. G. z tytułu zatrudnienia na podstawie umów o pracę u płatnika składek (...) Sp. z o.o. w postaci dofinansowania do świąt Bożego Narodzenia za okresy i w wysokościach określonych w zaskarżonej decyzji stanowi podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne.

Podstawowym aktem prawnym regulującym kwestię ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne jest ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych, a w dalszej kolejności rozporządzenie wydane na podstawie delegacji zawartej w tej ustawie. Sporna kwestia dotyczy przede wszystkim art. 18 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych formułującego ogólną zasadę, że podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne stanowi przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych. Powyższe wynika z treści art. 4 ust. 9 powołanej ustawy.

Z mocy delegacji zawartej w art. 21 ustawy systemowej obowiązuje rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 1998r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe. W § 2 ust. 1 powyższego rozporządzenia wymieniono przychody, które nie stanowią podstawy wymiaru składek, w tym, w punkcie 19 świadczenia finansowane ze środków przeznaczonych na cele socjalne w ramach zakładowego funduszu świadczeń socjalnych.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych przyznawanie ulgowych usług i świadczeń oraz wysokość dopłat z Funduszu uzależnia się od sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej osoby uprawnionej do korzystania z Funduszu.

Z powyższego wynika, że przyznanie prawa do określonych usług czy też wypłaty świadczeń z funduszu socjalnego dla wszystkich pracowników, niezależnie od analizy ich sytuacji życiowej, rodzinnej, czy materialnej, nie będzie, jeśli chodzi o skutki prawne, wypłatą świadczeń z funduszu socjalnego, a więc przychodem niepodlegającym podstawie wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne, o którym mowa § 2 ust. 1 pkt. 19 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, tj. świadczeniem finansowanym ze środków przeznaczonych na cele socjalne w ramach zakładowego funduszu świadczeń socjalnych.

Pracodawca zatem z jednej strony jako administrator środków funduszu, z drugiej strony jako płatnik składek, abstrahując od przyjętej przez siebie nazwy poszczególnych świadczeń finansowanych ze środków funduszu, nie może przyjąć innej zasady redystrybuowania tych środków wśród pracowników, aniżeli w oparciu o tzw. kryterium socjalne, tj. z uwzględnieniem całości sytuacji życiowej, rodzinnej czy materialnej uprawnionych pracowników.

Odnosząc zaś powyższe uwagi do realiów przedmiotowej sprawy wskazać należało, że przyjęcie przez płatnika składek kryterium wysokości wynagrodzenia jako jedyne wyznacznika sposobu redystrybucji środków zgromadzonych w ramach funduszu na cele socjalne, z całą pewnością nie spełniało warunków określonych w art. 8 ust. 1 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych. Nie uwzględniało ono bowiem okoliczności istotnych z punktu widzenia treści art. 8 ust. 1 i 2 w/w ustawy, takich jak stan liczebny rodziny, jej łączne dochody, czy indywidualnej sytuacji członków rodziny.

Nie miał zatem racji odwołujący stawiając Sądowi Okręgowemu zarzuty naruszenia prawa materialnego art. 8 ust 1 ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych i § 2 ust 1 pkt 19 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe - poprzez ich błędną wykładnię i zastosowanie. Świadczenie wypłacone przez pracodawcę z pominięciem wymienionej wyżej zasady nie może być bowiem oceniane w sensie prawnym jako świadczenie socjalne, a tym samym nie może korzystać z uprawnień przyznawanych tym świadczeniom przez system ubezpieczeń społecznych. Podsumowując, pomoc z funduszu może być dokonywana jedynie wówczas, gdy uzależnia się jej przyznanie od sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej pracownika.

Odwołujący pracodawca w analizowanej sprawie winien był dokonać analizy sytuacji życiowej, materialnej i osobistej pracowników przed przyznaniem świadczenia z tytułu świąt Bożego Narodzenia, co nie musiało wiązać się z podejmowaniem nadzwyczajnych działań ze strony pracodawcy, generowaniem dodatkowych sił i środków. Zdaniem Sądu Apelacyjnego wystarczające byłoby złożenie przez każdego pracownika oświadczenia o wysokości dochodu na jednego członka rodziny ze wskazaniem ile osób i w jakim wieku składa się na rodzinę pracownika. Taka informacja ujmowałaby w istocie nie tylko dochody pracownika osiągnięte u odwołującego, ale także dochody pracownika osiągnięte poza zakładem pracy, a także dochody członków rodziny, pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym z pracownikiem. Powyższe obrazuje zarówno sytuację osobistą, rodzinną jak i materialną, jak tego wymaga ustawa.

W rozpoznawanej sprawie taka sytuacja nie wystąpiła, zatem dofinansowanie do Świąt wypłacone zainteresowanym należy uznać za przychód w rozumieniu ustawy z dnia 26 lipca 1991r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, który to przychód stanowi podstawę wymiaru składek (art. 18 ust.1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w zw. z § 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 1998r. oraz art. 81 ust.1 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych).

Chybiony był zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. Wykazanie, że sąd pierwszej instancji naruszył art. 233 § 1 k.p.c., co mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy, nie może być ograniczone do odmiennej interpretacji dowodów zebranych w sprawie, przy jednoczesnym zaniechaniu wykazania, iż ocena przyjęta za podstawę rozstrzygnięcia przekracza granicę swobodnej oceny dowodów, którą wyznaczają czynniki logiczny i ustawowy, zasady doświadczenia życiowego, aktualny stan wiedzy, stan świadomości prawnej i dominujących poglądów na sądowe stosowanie prawa. Jeżeli z określonego materiału dowodowego sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów (art. 233 § 1 k.p.c.) i musi się ostać, choćby w równym stopniu, na podstawie tego materiału dowodowego, dawały się wysnuć wnioski odmienne. Tylko w przypadku, gdy brak jest logiki w wiązaniu wniosków z zebranymi dowodami lub, gdy wnioskowanie sądu wykracza poza schematy logiki formalnej albo, wbrew zasadom doświadczenia życiowego, nie uwzględnia jednoznacznych praktycznych związków przyczynowo-skutkowych, to przeprowadzona przez sąd ocena dowodów może być skutecznie podważona.

Nie zachodzi też naruszenie art. 328 § 2 k.p.c. Jak wskazał też Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 4 marca 2010 r. I CSK 439/09 zarzut naruszenia art. 328 § 2 k.p.c. może stanowić usprawiedliwioną podstawę wniesionego środka odwoławczego tylko wtedy, gdy uzasadnienie zaskarżonego wyroku nie zawiera wszystkich koniecznych elementów bądź zawiera tak oczywiste braki, które uniemożliwiają kontrolę. Zarzut taki może się okazać skuteczny wyjątkowo i tylko wtedy, gdy apelujący wykaże, że wady w sporządzeniu uzasadnienia (w tym brak wszystkich wymaganych przez ten przepis elementów) miały istotny wpływ na wynik sprawy, czego skarżący w niniejszej sprawie nie wykazał.

W konsekwencji, uznając zarzuty apelującego za bezzasadne, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. apelację oddalił.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. i art. 108 § 1 k.p.c. oraz § 12 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

del. SSO Izabela Halik	SSA Wiesława Stachowiak (spr.)	SSA Jolanta Cierpiał
------------------------	--------------------------------	----------------------